

**CL. V. Ioannis Wamesii, I. C. Celeberrimi, In Academia
Lovaniensi Antecessoris Primarii, Responsorum Sive
Consiliorum De Iure Pontificio Tomus ...**

Wamesius, Johannes

[S.l.], 1643

De supplenda negligentia Prælatorum. Consilium XXX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98691](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98691)

rum cum suis appendicijs pertinent; cum etiam id satis constentur Actores. Et sic pro indubitato habendum est, Reos hujus causæ habiles esse ad obtinendum hæc beneficia, eosque ob id vigore suæ institutionis, quam Canonicam obtinuerunt (prou: ex literis institutionis in his causis exhibitis constat.) illa recte possidere & obtinere: quæ dictus Reverendissimus Dominus Episcopus cum summa injuria eis arripere, & alterum fratris sui filio, alterum suo Seminario conferre laborat; cum neutrum vacet aliquo modo, & Rei utriusque respectivè sint capaces; & unio, quæ vigore Concilij Tridentini, sess. 23. c. 18. pro Seminario invitis etiam possessoribus fieri potest etiam ante vacationem, effectum consequi non possit, cum præjudicio possessoris, ut illius cessus vel decensus omnino expectandus sit; ut expressis verbis hujusmodi decreti expressum est; sic scilicet, *Sine cuius divinis, & illa obtinentium præiudicio.* Sicuti etiam ex iuris communis dispositione unio beneficii facta in vita possessoris illius, non habet effectum, nisi occurrente illius vacatione, c. Consultationibus De donat. Clemens. ult. De rebus Eccles. non alienan. Rebus in praxi benef. parte 2. tit. De repro. benef. viven. impet. gloss. 7. n. 56. & 57.

Alterum, in quo diximus harum litium statum consistere est, an videlicet præsupposita inhabilitate seu incapacitate horum Reorum, Reverendissimus Dominus Episcopus potuerit illa conferre? In quo res expedita est, quod non: cum enim idem Episcopus hoc se facere tetteret, propter diuinam huiusmodi beneficiorum vacationem iure devolutio, certum est sic factam collationem dictis Actoribus non prodesse; quia Episcopus illius faciendi ius non habuit, l. si filius cum c. De donat. Quippe hoc indubitatum est, & ex prædictis præsertim per extracta ex registris Archidiaconi constat, ordinarium collatorem horum beneficiorum esse præfatum Dominum Abbatem, & ex dicto indulto Apostolico constat, eundem Abbatem ejusque monasterium exemptum esse ab ordinaria iurisdictione, ut notoriè est totus Ordo Præmonstratensis. Iam verò ex iure hoc quoque indubitatum est, quod devolutio collationis beneficiorum fiat semper ab eo, qui ius conferendi priore loco habet, ad immediatum superiorem, c. Nulla c. Ex parte, cap. postulat de concess. præb. Rebus in praxi benef. parte 1. tit. De devolut. gloss. 9. n. 36. Cum ergo immediatus superior dicti Abbatis sit ipse summus Pontifex, non potest ab Abbate ad Episcopum fieri devolutio: & generaliter ab exemptis devolutio fit ad Papam, non ad Episcopum, c. Cum singula de præbend. libr. 6. Lud. Roman. consil. 361. in casu proposto n. 6. Et quamvis in exemptis regularibus hoc specialiter sit statutum, in Clemens. 1. De supplen. negl. pralat. ut Episcopus iure devolutio ex illorum negligentia uti possit; id tamen non potest ex sua ordinaria potestate, sed debet hoc facere auctoritate Apostolica, & faciendo eam qualitatem exprimere, d. Clemens. 1. & ibi DD. Id autem cum non fecerit dictus Episcopus, non potest ejus collatio iure devolutio facta subsistere. Nam etsi in parte narrativa literarum collationis dicto Antonio factæ, fiat mentio auctoritatis ordinariæ vel Apostolicæ, in dispositivâ tamen parte, nulla

est mentio auctoritatis Apostolicæ: & in collatione Seminario facta, in nulla literarum parte hæc illius mentio; sic quod in omnem eventum vitiosæ reputari debeant hæc collationes ex defectu potestatis conferentis: Et sic existimamus extra omnem dubitationem esse causam dictorum Reorum, ideoque venerabilis Domini Officialis officium esse, ut Reos ab impetitione Agentium absolvat, Actoribus in expensis litis condemnatis.

De supplenda negligentia Pralatorum.

S Y M M A R I U M.

Devolutio in beneficio.

1. Collatio quæ fit iure devolutio extraordinaria est.
2. Capitulum conferre potest Sede vacante beneficia vacantia ex devolutione ab inferioribus collatoribus.
3. Devolutio fit ab inferiore ad superiorem.
4. Devolutio ab exemptis fit ad Papam.
5. Modici non considerantur.
6. Causela nimia suspecta sunt de fraude.
7. Devolutio pro illa vice tantum nocet collatori.
8. Intrusus quis dicitur.
9. Filius presbyteri spiritus, non naturalis est.
10. Possessio præcessoris coniungenda cum possessione successoris.
11. Beneficialis causa possessoria quomodo instruenda.

CONSILIUM XXX.

Iunge huic Cons. xxx. i. v. infra.

NON potest D. Ioannes Pamele Opponentis contra D. Godefridum Hombeke Impetrantem ad obtinendum Canoniciatum S. Germani Thenenis idoneam habere qualitatem, vel aliquem prætexere colorem in hoc possessorio iudicio, vel ad defensionem vel ad duplicandum interdictum ex collatione Turnarij vel Capituli ejusdem Ecclesiæ Thenenis; cum hoc compertum sit, ad Decanum & Capitulum S. Ioannis Leodiensis non tantum in præsentia, sed etiam retro præterito tempore ultra hominum memoriam, ratione unionis & incorporationis utriusque investituræ & Personatus in Ecclesiâ S. Germani pertinuisse & pertinere ius ordinariæ collationis, provisionis, & præsentationis, non tantum Canoniciatum, & inter hos nominatum illius, de quo in hac causa litigatur, sed etiam plurimorum aliorum beneficiorum, tam in dicta Ecclesiâ, quam alijs capellis in oppido Thenenis: & quod Opponentis ex personis Decani & Capituli S. Germani Thenenis, ad illum non prætendat nisi ius institutionis & admissionis; ejusque occasione ex negligentia dictorum ordinariarum collatorum per devolutionem ius extraordinariæ seu subsidiariæ & succedaneæ collationis: * ut re vera non ordinaria, sed tantum extraordinaria & accidentaria est collatio, quæ fit ex iure devolutio, ut sunt omnia quæ iure supplementi sunt, extra de supplen. negl. pralat. per totum. Unde est, quod, quamvis sede vacante Capitulum, ad quod devolvitur iurisdictionis Episcopalis, non possit conferre beneficia, quæ pertinent ad ordinariam collationem Episcopi; quia scilicet sunt in fructu Episcopatus, c. 2. Ne sede vacan. gloss. in c. Cum olim

de mat. & obed. in V. Capitulo: ea tamen quæ vel sede vacante, vel etiam ante, ex negligentia inferiorum ordinariorum collatorum & patronorum ad Episcopum devoluta sunt, quia id extra ordinem & ex accidenti est, recte à Capitulo conferri posse tradit Panormitanus, in d. c. 2. Ne sede vacante nu. 3. Tam verò hoc manifestum est, ordinarias extraordinarias, l. in causa 2. ff. De minorib. naturalia accidentarius ubique præferri & potiora esse, l. Qui habet, & ibi Bartol. De iur. iur. In quo iuris devoluti articulo duo potenter Opponentibus obstat, primum illud quod non nudum ius præsentationis, quod vel ex iure patronatus est, vel per se solum subsistit; sed ordinaria & plena collationis seu provisionis dicto Decano & Capitulo Sancti Ioannis Leodiensis in his beneficiis competat, ratione dignitatis & præminentie, quam in Ecclesia S. Germani & oppido Thienensi habent: cui consequens est idem ius dictis Decano & Capitulo Thienensi non competere; cum eadem res in solidum ad plures pertinere non possit l. si ut certo §. si duob. Commodati; ideoque siquid iuris dicti Decani & Capituli S. Germani ad beneficii collationem dictorum Decani & Capituli S. Ioannis ordinariorum collatorum subiecta habent, id debet necessarii aliud & discretum esse ab eo, quod iidem Collatores habent, cum igitur plenum id sit apud eosdem collatores, non consistens in nuda collatione, sed in Canonici iuris ac tituli collatione, & plena perfectaque de eisdem beneficiis provisione, secum ob id irrahente effectum Canonice institutionis Bellamera decif. 716. vers. intelligitur tamen, sic quoddam alia aliqua authorizabilis institutione superioris amplius non indigeat, ad ius in beneficio consequendum, Bellamera conf. 10. eolum. 6. vers. nam si collatio sit ut institutio, quam dicti Decanus & Capitulum S. Germani ad se pertinere dicunt, non iuris, sed facti institutio sit, ad effectum solius corporalis possessionis, quatenus illa facti est; ut iure communi est Archidiaconi,

² cap. ad hæc vers. in quadam de offi. Archidiaconi. Atque ita cum dicti collatores sint ratione prædictæ dignitatis & præminentie superiores, eoque re, spectu Decanus & Capitulum S. Germani inferiores, & dicta inductio in possessionem seu admissio & receptio ad illam, ius spirituale aut authorizabile iuris collativum non cōtineat; cōsequitur, quod à dictis collatoribus nulla ex quacumque negligentia ad dictos Decanum & Capitulum S. Germani fieri poterit iuris conferendi devolutio, que nunquam fit à superiore ad inferiorem, sed ab inferiore ad superiorem, quia non superior non potest supplere negligentiam alterius, Panormi. in d. c. 2. nu. 7. de concess. præben. * qui superior respectu dictorum collatorum alius non est, nisi Papa, propter dictorum collatorum, ut omnium secundariarum diocesis Leodiensis Ecclesiarum notoriam ab ordinaria Episcopali iurisdictione & superioritate exemptionem; quæ facit, ut in hoc articulo devolutionis non ad ordinarium superiorem, sed ad Papam illa fieri debeat, c. sicut, c. licet de supplen. neg. Prælat. Panor. d. nu. 7. Lud. Rom. consil. 361. in casu proposito num. 6.

Urget Opponens admodum, quod Decanus & Capitulum S. Germani sint & pluribus retropræ-

teritis annis fuerint in possessione conferendi iure devoluti; proferendo quatuordecim aut quindecim illius exempla sic factæ collationis partim recentia, partim antiqua; & duo tempus centum annorum excedentia: sed ea refellit Imperans ex eo quod sint de parvis & minutis beneficiis, & minime de Canonicatibus aut alijs maioribus:

* nam ut quæ exigua & modica sunt plerumque contemni vel negligi solent, l. si oleum §. ult. De dolo malo, & iustæ rei appellatione non continentur quæ diminutiva sunt, l. Senatus 43. §. 1. vi. De leg. 1. c. Tertulas x. i. q. 2. sic non recte ab his parvis & nullius prope momenti beneficiis, quæ conniventia quadam Decano & Capitulo Thienensi relicta sunt ducitur argumentum affirmativè ad maiora l. Tam is §. fin. de mort. causa donat. ut sunt canonicatus, qui ut separati naturam & rationem habent à minimis Capellanis seu altaribus, ita ab ijs ad Canonicatus illatio aliqua fieri non potest l. Naturaliter §. nihil commune & ibi Iason nu. 22. de acquir. poss. l. Capitanus exult. de minorib. Adcoque effectus huius possessionis sive ad præscriptionem, sive ad præsentem rei statum constitutendum, latius produci non potest, quam quatenus possessio exercita est; & ne quidem ad similia, multo minus ad maiora, late Felim. in c. Audire, n. 1. & seq. De præscript. Est quidem inter prædicta exempla unum de collatione, quæ hoc præsenso iure devoluta per Turnarium Capituli S. Germani in anno 1550 facta dicitur Dionysio Lams; sed ut de facto & sine iuris colore illa facta fuit, ita quoque successum non habuit: nam per sententiam definitivam dicto Dionysio postea adjudicatus fuit hic Canonicatus, & adjudicatus Joanni de puteo, qui eundem obtinuerat ex ordinaria collatione dictorum Dominorum Decani, & Capituli S. Ioannis Leodiensis; de cuius sententia aliqua per remedium appellationis revocatione, cum nihil per Opponentem allegatum, nihil probatum sit, pro eadem fiat præsumptio iuris quoad iustitiam & solemnitatem; & ut dicit Alexander, consil. 30. ponderatus. n. 7. vol. 3. non tantum quoad rectitudinem, sed etiam ritum, pro re iudicata & veritate haberi debet, l. Res iudicata. de reg. iur. Et quàm improbabiler huiusmodi collatio dicto Dionysio facta fuerit, & quanta cum usurpatione iuris alieni, clarissime percipitur ex modo & forma illius; quod scilicet non sit facta purè & absolute, sed sub certis conditionibus & cautelis, apertam significationem facientibus, quod certo iure devoluta non pertinebat ad dicti Capituli S. Germani Turnarium: ex huiusmodi enim nimis anxijis & conquistis cautionibus seu cautelis, & insolitis clausulis, solet fraus & dolo deprehendi & detegi, l. si quis sub conditione. & ibi Bald. in fin. de condit. inst. & in c. Quia verisimile de præsumpt. Cur enim huiusmodi cautione & indemnitate tibi Turnarius seu Capitulum prospicere debuit, si hoc indubitatum erat, ad ipsum tunc iure devoluta pertinuisse collationem Canonicatus, quam tam trepidè manu tunc conferebat homini a daci, & casum fortunamque experiri volenti, adversus eum, cui tunc iure ordinario per dictos Collatores de eodem Canonicatu provisum erat, sed non tam audaci, ut auderet etiam solutis iuribus receptionis, reale possessione,

possessionem, nisi post aliquot menses, accipere? Videlicet ut verum esse concedatur, quod ad Decanum & Capitulum S. Germani pertinet quoad Canonicatus, ut ad modum valoris beneficia, ius devolutionis ex negligentia dictorum collatorum pertineat; non potest tamen illius in proposito casu aliqua esse consideratio: tum ex eo quod nulla fuerit Collatorum negligentia, per hoc, quod hunc Canonicatum diu ante lapsum semestris ipsis ad eum conferendum competentis, contulerint Antonio van Houthem; ita quod cessante causa devolutionis, hoc est, Collatorum negligentia, effectus illius cessare debeat, *p. Cum cessante De appellat.* tum ex eo, quod satis constet, & si res postulabit latius constare poterit, quod hic idem Canonicatus per dictum Capitulum S. Germani, seu eius Turnarium semel ex hoc prætento iure devolutio in mense Augusto anno 1579. (quo semel dictis collatoribus competens lapsum dici poterat) collatus fuerit cuidam Domino Petro Capellano Episcopi Bulcoducensis, qui illius quoque possessionem saltem de facto obtinuit, ut constat ex attestatione Domini Ioannis Pay-tout & Francisci Eyken: nam per huiusmodi prætentam collationem ius devolutionis, si quod illi tunc delatum fuit & competuit, ut minimum consumptum fuit; nec potuit vigore illius amplius ex parte dicti Decani & Capituli Thenenis, aut eorum Turnarii idem Canonicatus alij conferri. *†* Iis enim devolutionis non eripit ordinario collatori negligenti in perpetuum ius collationis, sive in eodem, sive in alijs beneficiis; sed dumtaxat pro illa vice: ita ut postea recurrente eiusdem vel alterius Canonicatus seu beneficii vacatione, ordinarius iure suo pristino iterum conferre possit intra tempus à iure prescriptum, *c. 2. in fine. De suppl. negl. pralat. c. Cum propter in fine. De iure patron.* ut regulariter cum quis ob aliquam culpam amittit ius eligendi seu conferendi, pro ea dumtaxat vice, non etiam quoad sequentes occurrentes vacationes illud amittit, *cap. Cum in causis §. fin. & ibi gloss. in verbis Tunc c. Cum Vintoniensis in v. hac vice. De elect. c. Inter dilectos in fine. De excess. pralat.* Quinimo si idem beneficium bis, seu per distinctas vices, diversis conferatur ab eo, cui hac devolutio obigit, saltem non cassata priore donatione seu collatione, in penam inconstantie & variationis (quæ etiam patronis laicis, non tamen Clericis seu Ecclesiasticis collatoribus permitta est, *c. Cum autem in fine & ibi Panor. De iure patron.*) hoc adversus illum statutum est, quod pro ea vice conferendi nullam habeat potestatem, per expressam text. in *d. Inter dilectos in fine.* Unde manifestum est Opponentis huius causa ex secunda hac iure devolutio de hoc eodem Canonicatu ipsi facta collatione, nihil iuris potuisse competere; sive quia nulla existente dictorum ordinariorum Collatorum negligentia, id non potuit Turnarius ex casu mortis D. Hectoris Lamijns; sive quia si competuit, eo semel usus dictus Turnarius, amplius uti non potuit ex novo casu alterius forte vacationis contingentis, vel ex obitu, vel resignatione dicti Domini Petri; quam idem Turnarius non bona fide per hanc secundam suppressimere conatus est.

7 Ex qua consideratione constituitur in Oppo-
Conf. Wamel. Tom. I.

nente secunda species intrusionis, quod scilicet ab eo titulum huius Canonicatus prætendat, qui illius conferendi potestatem non habuit. Paria enim sunt; non habere titulum, & habere ab eo, qui illum dare non potest, *cap. fin. De excess. pralat. cap. Quia diversitate; & ibi Panor. nu. 2. De concess. prab. De iure cons. 120. In causa nu. 3. & in specie intrusionis dicitur, qui beneficium iure devolutio accipit ab eo, quem scit aut scire debet eo iure conferre non posse, Rebuff. in praxi benef. part. 2. ad regul. De iurrog. ligant. gloss. 4. nu. 12. per c. fin. De excess. pralat.* Que introitus cum faciat vitium ingressum in beneficium, *cap. 1. De eo qui mittitur in poss. causa rei ser.* hoc inter alia operatur, quod admitti aut audiri non debeat intrusus; non tantum agendo, sed etiam excipiendo; ita quod obiectus (ut aiunt) dari non possit adversus eum, qui ex colorato titulo adversus illum sive petitorio sive possessorio agit: non enim habet fundamentum colorati tituli, vel colorata possessionis; cum intrusio utrumque inficiat, & vitiet: potissimum quando causam & originem trahit tam ex parte collatoris, quam collatarii, hoc est, tam ex defectu potestatis conferentis, quam ex inhabilitate seu incapacitate collatarii; quorum duorum concursus hic manifestissime conspicitur. Ex parte Collatorum quidem; hoc est dictorum Decani & Capituli S. Germani, quod extraordinarium ius temere usurpando, hanc collationem fecerint, cum illis id vel absolute, & in universum non competat, nec competere possit ad Canonicatus dictæ Ecclesiæ S. Germani; vel si umquam competere potuit aut possit, non competierit saltem occurrente vel perdurante vacatione huius Canonicatus ex morte Dom. Hectoris Lamijns; ob id, quod de illo præfati Collatores ordinarii ea in parte potiores, tempestive disposuerint, conferendo id Antonio van Houthem, ita ut nullo modo argui, aut per dictos Decanum & Capitulum S. Germani suppleri poterit vel debuerit Collatorum ordinariorum negligentia: ut mera usurpatione alieni consistat in hac eorum incompetente collatione, ex præfento iure devolutio. Ex parte vero Opponentis Collatarii, ob id, quod sit persona inhabilis & incapax ad obtinendum hunc Canonicatum; propter tam manifestum & reprobosum, quem patitur defectum natalium ex patre sacerdote natus, ut ipse fateatur exhibendo extractum de assera sua dispensatione super eo, quod ex patre sacerdote natus fuerit; qui enim instrumentum seu scripturam exhibet, censetur confiteri contenta in illo, *l. Cum precium C. De lib. causa. l. Publica §. fin. ff. de pignori, Oldrad. cons. 158. Circa primum nu. 7. †* Qui quidem natalium defectus in proposito tantus est, ut Opponens non tantum in genere sit illegitimus, sed in specie etiam spurius & incestuosus: qui naturalis filij appellationem ob id non meretur, *Anthen. Ex complexu C. De incest. & inutil. nupt. Ioan. Andrea in c. Sine culpa. de reg. iuris lib. 6. Bari. in l. Et si contra C. De nuptijs & ibi Salic. sed ut turpis & infamis persona in Ecclesia seu Ecclesiastico ordine stationem habere non debet, Goffredus in summa tit. de filijs presbyt. in princ. nili ex legitima & sufficiente dispensatione, qualem Opponens nullam profert, per quam potuerit vel ad*

vel ad majores sacros ordines promoveri, vel ultra unicum simplex & minime Canonicatum in illa Ecclesia, in qua pater ejus similem Canonicatum in vita sua habuit & resedit, obtinere. Ita quod nihil in proposito sit unde Opponens prætendere possit coloratum aliquem titulum ad sustinendum possessionem; ejus solius prætectu & fiducia existimat se in hoc possessorio iudicio esse Impetrantem potius, quam tempore priorem: in quo etiam aberrat. Nam et hoc verum sit, Impetrantem ad possessionem hujus beneficii venisse primum in mense Februario anno 1582: quam per intrusionem & de facto Opponens ex cooperatione sui Collatoris Turnarij ingressus est in Novembri anno 1579. & sic plus quam toto biennio ante, verum tamen non est, eundem Opponentem ea in parte superare, propter possessionem Antonij van Houthem ante acquisitam in Junio dicto anno 1579. & sic fere quinque mensibus anteriorem: cuius Antonij possessio, ut & sequuta D. Germani van Mulck conjuncta cum possessione Impetrantis, uti ex juris ratione & virtute surrogationis oportet, l. id tempus. De usucap. l. de accessionibus De diver. tempor. præscrip. c. 1. qui in ius. De reg. iur. lib. 6. facit, ut Impetrans indubitate in possessione sit prior ac potior.

Proinde cum tam aperte vacillet & jus & possessio Opponentis, & in beneficii causa etiam possessoria permixtum sit Actori de defectu juris, & colorate possessionis sui adversarij, ad intendendum justificationem colorate suæ possessionis, ex qua agit, opponere, Lud. Roman. cons. 347. Quoad articulum: in eo consilimus, pro Impetrante in hac causa in pleno possessorio iudicandum esse. Et si amplissimis DD. Iudicibus videbuntur aliqua in facto consistere, quæ causam & partes ad ulteriores probationes rejicere debeant, eidem Impetranti tamquam in aspectu apparentiora jura habenti, fiduciarium possessionem seu recredentiam adjudicandam esse; & nulla ratione ad petitorum iudicium rejicienda, quæ Impetrans non tantum pro assertionem possessionis suæ suorumque præcessorum, sed etiam juris ac tituli sui justificatione; & ulterius pro impugnatione tituli & possessionis, quibus Opponens nititur tam patenter & potenter in medium adduxit. Nam quamvis in profanis causis iustitia possessionis non dependat à iustitia tituli, ideoque in interdicto etiam retinenda de titulo seu jure proprietatis questio seu disputatio non admittatur; in beneficiis tamen Ecclesiasticis ipsa nuda possessio per se non subsistit, nisi ex causa proprietatis adjuvetur; ne ex nuda possessionis prætectu vitiosus ingressus ad beneficium detur, c. 1. De eo qui mitt. in possess. causa rei ser. lib. 6. Ob ejus occasionem vitandam, iudici non permittitur etiam ob contumaciam possessoris seu adversarij Actorem in possessionem beneficii mittere, d. c. 1. ut sit in alijs rebus profanis, c. fin. cod. tit. De quo minor hic debet esse dubitatio, ob id, quod Opponens notorie sit inhabilis & incapax tam juris, quam possessionis hujus litigiosi beneficii in ea Ecclesia, in qua prius similem Canonicatum obtinuit & resedit pater ejus, ex quo in sacro sacerdotij ordine constituto ipse s. prius filius progenitus est, macula hujusmodi geniturae adhuc, saltem

quoad obtinendum hoc beneficium, fixæ ei inherente, remedio alicujus valide dispensationis etiam de præsentis minime detorsa vel abolita. Quæ omnia sic ad oculum patent, ut majorem vel altiore disquisitionis indaginem minime requirant; & ob id nec dissimulari, nec ad ulterioris iudicii cognitionem vel dispensationem rejici possunt aut debent.

De aetate, & qualitate, & ordine præficientorum

SUMMARY.

De Clericorum ordinatione.

1. Episcopus alterius diocesis hominem ordinare non debet, nisi in certis casibus.
2. Scholarius a suo Episcopo ordinari debet.
3. Episcopus quando possit alienigenam ordinare.

CONSILIUM XXXI.

ISTAM dubitationem non habet, quod proponitur, in tam evidente sacrorum Canonum definitione, * arcte prohibente, ne Archiepiscopus aut Episcopus alienæ diocesis sive laicum, sive clericum ordinet; neve sive clericus sive laicus ordines ab alio quam à proprio Episcopo petat & accipiat, c. Clericos, 71. dist. per totum c. Eos. c. ult. De temporib. ordinat. lib. 6. Conc. Trident. sess. 6. De reformat. cap. 5. & sess. 14. De reformat. c. 2. sed actæ huic prohibitioni subjuncta est exceptio de illis, qui proprium Episcopum non habent, aut proprias civitates perdidierunt, vel necessitate ad alias Ecclesias migraverunt, d. c. Clericos 71. dist. sive ex hostilitate, c. Fraternalitatem, dist. 71. sive ex alia necessaria causa, etiam famis, aut pestis; ut quamdiu illa durat, Præpositus d. 71. dist. in princ. tamdiu prædictæ prohibitionis effectus sit relaxatus, & petendorum ac conferendorum ordinum à vicino quocumque Catholico Episcopo potestas, Archiep. in d. c. Eos. nu. 2. & eum secuti ibidem Gemm. Ant. Butrium, & Ioan. de Turrecremata, & novissime Phil. Francus. * Quod etiam scholaribus ab interpretibus accommodatum est; ut quamvis scholares propter scholaritatem hoc privilegium non habent, nec possint ab alio, quam suo originario Episcopo ordinari, & perinde in eis, ut in alijs locum habeat dicta prohibitio, gloss. in d. c. Eos. in V. sigmento; exceptionis tamen beneficio gaudere quoque debeant, si proprium Episcopum, cui obsecundet, Ecclesia non habeat; aut propriam Ecclesiam seu diocesim perdidierint per oppressionem aut occupationem hæreticorum aut hostium.

Cum igitur hi, de quibus proponitur, ex eis sint diocesibus, quæ vel Episcopum non habent; vel is, quem habent, inde pulsus in exilium etiam voluntario agit; perdidierint quoque propriam patriam seu civitatem, quos à suo proprio Episcopo consequi nequeunt ordines; merito petere possunt à vicino alterius diocesis Catholico Antistite, præsertim quia nec ullum sit in propria diocesi Capitulum.